

*Må tidligst offentliggøres, når talen er holdt
Det talte ord gælder*

Formand for Årsmødeudvalget Tim Frogier de Ponlevoy Ved mødet i Sortevejs Børne- og Ungdomshus Fredag den 10. juni 2022 kl. 15.00

Kære Merethe Jørgensen, kære distrikt Flensborg Nord, kære SSFere, kære gæster (børn og voksne)

Det er mig en stor ære og glæde at holde festtale til Flensborg Nord's Årsmøde, så derfor: mange tak for invitationen.

Helt kort nogle informationer omkring mig, siden jeg ikke er nogen person fra det offentlige liv eller kendt indenfor mindretallet: Mit navn er Tim Frogier, siden november 2020 er jeg formand for Årsmødeudvalget hos SSF.

Og til dem som ikke har hørt om dette udvalg før, kan jeg kort fortælle, at vi er en gruppe på 5 valgte SSF-medlemmer, som i vores fritid hjælper Kulturafdelingen i Generalsekretariatet i Flensborghus med årsmøde relaterede ting, som fx at finde årsmøde-motto, årsmødeplakat og andet kreativ input.

Til dagligt arbejder jeg i Flensborg, som del af et dansk-tysk EU sponsoreret-turismeprojekt som hedder "Blumen bauen Brücken - Blomster bygger broer".

Jeg er opvokset i det danske mindretal, og i mine unge år betød det for mig studentereksamen på Duborg-Skolen, politisk arbejde for SSW-U, fodbold hos IF Stjernen og fritidsaktiviteter på Aktivitetshuset og Centralbibliotek. Mine to døtre er midlertidig også blevet en del af mindretallet idet de er i dansk vuggestue og skole.

Og denne biografi vil jeg tage som udgangspunkt for at komme ind på det emne jeg gerne vil snakke om i dag, nemlig "identitet". Årets motto er som bekendt **"Sydslesvig: Mit valg (husk flueben)"**. Fluebenet skal understrege at vi ikke taler udelukkende om et politisk valg, men derimod skal den understrege udsagnet og samtidig få det placeret i nutiden idet fluebenet minder om en emoji som bruges i diverse chatprogrammer.

Det var i anden halvdel af 2021, hvor vi i udvalget gik i gang med at stikke hovederne sammen for at finde et passende motto (heldigvis kunne vi rent fysisk stikke hovederne sammen, fordi corona-restriktionerne er blevet lettet). Processen indebærer traditionelt at man også beskæftiger sig med aktuelle emner i mindretallet og så prøver at få dem genspejlet i et motto. I den tid var der en del snak, og ikke mindst hedet debat, om mindretallets identitet. Begreber som "bindestregs-danskere" eller "bindestregsdebat" kunne høres og læses mange steder.

Debatten handlede om Grænseforeningens forsøg på at definere danskheden syd for grænsen, altså i Sydslesvig. Mange mindretals-medlemmer valgte at kommentere på Grænseforeningens forstød, idet man afviste definitionen som kort fortalt lød på at man udelukkende kunne identificere sig som enten tysk eller dansk.

Vores beslutning i årsmødeudvalget at kommentere indirekte på denne debat med vores motto, skal næppe puste til en ny debat, men derimod skal den bidrage til en konstruktiv og selvbevidst omgang med sin egen biografi og opmuntre dansksindede og mindretallet til at stå til det valg vi allesammen har truffet.

At svare på spørgsmål som "Er du dansk eller tysk" er nemlig ikke så enkelt at give et svar på, som man skulle tro. Vi alle har forskellige biografier og dermed vidt forskellige grunde til at kalde os for dansksindet eller mindretals dansker. Vores fælles beslutning at stå inde for det danske syd for grænsen ener os, og burde være det som står frem - Ikke hvor vi kommer fra, hvordan vi er havnet her eller hvad vores motiver er. Det er vores forskellige former for at vise initiativ og indsats som vi yder i hverdagen for det danske, som burde tages som målestok. Idet vi engagerer os og vælger et liv i det danske mindretal har vi truffet et mere (eller i tilfælde af børn som bliver meldt ind i danske institutioner) nogle gange mindre valg.

Om vi nu taler om forældrerådsmedlemmer, instruktører i sportsforeninger, medlemmerne i foreningerne SSF eller SdU. Der er mange af os som på en eller anden måde fortætter efter skolegangen med at indbringe sig ind i mindretallets struktur. Her kan der igen tales om et bevidst valg for et dansksindet liv i Sydslesvig som vi træffer, idet vi dermed bekræfter vores tilknytning til det danske og gerne vil give noget tilbage til mindretallet, som har været en vigtig del af vores opvækst.

Jeg glæder mig over at se, at Flensborg Nord har valgt at invitere unge talere fra Cornelius Hansen-Skolen og ser det som en bekræftelse for et ønske om at inddrage unge mennesker i et system som kun kan gavne af, at nye kræfter kommer til og sætter et præg på mindretallets fremtid.

Jeg vil gerne afsluttende benytte lejligheden til at opmuntre dem som ikke har gjort det endnu, til at beskæftige sig med mindretallets foreninger og struktur - det er ikke helt let, og man har måske vænnet sig til, at man ikke kan følge med hvem der styrer hvad eller hvilke institutioner hænger sammen. Men jeg kan fortælle, at der på det sidste er kommet meget bevægelse i debatten om mulige forandringer i mindretallets struktur. Jeg vil mene, at det er et godt tidspunkt for at beskæftige sig med de strukturer som vi lever i til dagligt og måske finde en forening eller en post indenfor disse strukturer som kunne være spændende at selv blive aktive i.

Jeg håber på at vi ses på søndag til det store friluftsmøde i Flensborg og siger mange tak for opmærksomheden.